

Szabadság

A Magyar Népi Szövetség
advarhelymegyei hetilapja

Megjelenik minden szombaton reggel
Felelős szerkesztő: Imets János

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Székelyudvarhely, Kossuth-utca 34.

**Dolgozó parasztok,
ELŐRE
a vetési csata
eredményes
megvívására**

MÁRCIUS 15, a magyar forradalom napja

"Első ízben az 1848-as forradalmi mozgalomban, első ízben 1793 óta, meri szembeszegezni egy nemzet, melyet körülzárt az ellenforradalmi tulerő, a gyáva ellenforradalmi dühvel a forradalmi szenvedélyt..." írja Engels 1849 elején a magyar forradalomról.

Az összehasonlítás a nagy francia forradalommal nem véletlen, mert a magyar forradalom az egyellen a XIX. század forradalmi között, amely eltér a század forradalmainak hanyatló irányától.

Az 1848-as februári, párizsi forradalom vihara végigsöpört egész Európán.

Március tizenötödike, a magyar forradalom kitörésének nagy napja utat mutatott a magyar népnek is a polgári demokratikus forradalom kivívására.

A párizsi munkásság 1848 júniusi veresége után, az európai ellenforradalom győzött a forradalmak felett. A forradalom tavaszát az ellenforradalom ösze követte. Az európai reakció magához tért a márciusi rémületből.

Egyedül a magyar forradalom fordult balfelé. 1848 ősze itt nem a forradalom végét, a reakció diadalát, hanem a dicsőséges szabadságharc kezdetét hozta el.

Amikor Windischgrätz, a reakciós haderő élén bevonult Pestre és sokan úgy vélték, hogy az osztrák seregek már felszámolták a hősi küzdelmet, Marx azt írta forradalmi lapjában az „Uj Rajnai Ujságban": „A magyarok még nincsenek legyőzve. De ha elesnek, akkor dicsőségesen esnek el, mint a 48-as forradalom utolsó hősei és csak rövid időre."

A 48-as forradalmakban a burzsoázia már nem forradalmi osztály többé, a feltörekvő munkásosztály még szervezetlen, még nincs tudatában forradalmi hivatásának. Még sincs könnyű dolga a reakciónak. A francia proletárvadás 1848 júniusi győzelme, a kommunista-kiáltvány jelszava: „Világ proletárjai egyesüljétek" megrémegteti az agg Európa minden hatalmasságát.

A magyar szabadságharc is elbukik. Tudnunk kell azonban azt is, — a mult hibáiból okulni kell — hogy a világosi fegyverletétel nemcsak egy a tulerővel szembeni egyenlőtlen küzdelem befejezése, hanem a szabadságharc vezetőinek, köztük Kossuthnak az agrár-és nemzetiségi kérdésben elfoglalt határozatlan álláspontjának következménye is volt.

A forradalom vezető rétege a liberális köznemesség — amilyen következetes a küllellenség, a

Habsburgok elleni harcban, olyan következetlen akkor, amikor a job-

bágyfelszabadításról van szó, az agrárdemokrácia kivívásáról.

A márciusi ifjak, élükön Pelőfi-vel és Táncsics Mihály, a szegény parasztok vezére és Bem apó, a világforradalmár, a legkövetkezőtebb forradalmárok. Ők tudják, hogy a magyar forradalom ügye nem elszigetelt ügy, a magyar szabadság elválaszthatatlan a világ-szabadság ügyétől.

Kezet nyújtottak Bălcescu Miklóson keresztül a román forradalomnak és összekapcsolták a magyar szabadság ügyét minden elnyomott felszabadításával. Kossuth Lajos csak a szabadságharc elbukása után, a Duna-konföderációs tervében emelkedik erre a magasságra.

A magyar szabadságharc elbukott, de a küzdelem mégsem volt hiábavaló, mint fény sugar világította be az utat — a sötétség évtizedeiben — azok számára, akik sohasem szünek meg hinni a világszabadság diadalában, minden kizsákmányolás és elnyomás megszüntetésében.

Ezért emlékezünk hálás utódok — kiknek megadatott a márciusi eszmék diadalát megérni — határtalan szeretettel a dicsőséges szabadságharcra s annak legragyogóbb, legtisztább lapjára — március tizenötödikére.

akik a férfiak oldalán halált megvető bátorsággal harcolnak felszabadulásukért, ezen a napon még fokozottabb mértékben érzik a világ minden országában velük-érző és értük küzdő asszonytestvéreiknek meleg, testvéri kéz-szorítását és tudják, hogy nem állnak magukra hagyva küzdelmükben az imperiálisták ellen.

Mi a Román Népköztársaság asszonyai, akik békében dolgozhatunk szabad és demokratikus országunkért, hálás és elismeréssel telt gondolatainkat dicső elődeink felé irányítjuk, akik az illegális nehéz éveiben börtönökben, szabadságuk, sőt életük veszélyeztetésével, küzdelemre buzdították országunk asszonyait. Donca Sima, Olga Banciuc, Elena Pavel, Ocskó Teréz emléke élénkben él emlékezetünkben, mint valaha.

Az állami terv teljesítésének és tulszárnyalásának útján, a Román Munkáspárt irányítása és támogatása mellett új lehetőségek nyitnak meg a nők előtt. A nők mind tömegesebben vesznek részt a termelő munkában. Részt vesznek a szociálista versenyekben, a norma tulszárnyalásában és a pazarlás elleni küzdelemben, harcolnak az analfabétizmus felszámolásáért, a szakmai tudás fejlesztéséért. A gyermeknevelés sem magánügy, hanem az anya kötelessége a közösséggel szemben.

A nők megynkben is megértették, milyen jelentősége van számukra március 8-ikának. Minden faluban gyűléseket tartottak, tüntetve a Demokrata Nők Világszövetsége második kongresszusának békekiáltványa mellett, amely harcra hívja a világ asszonyait az imperiálista háborus uszítók ellen. Önkéntes munkavállalással meggyezerte hozzájárulnak az egy-éves terv megvalósításához, az anya-és gyermekvédelem megerősítéséhez, a napközi otthonok, bölcsődék, szülőotthonok felállításával. Március 8-ikát a munka jegyében, az imperiálisták elleni fokozott harc jegyében ünnepeljük!

b. b.

Március 8

Amikor Marx és Engels megkezdte harcát a kapitalizmus megdöntése és a munkásosztály felemelése érdekében, ez magába foglalta a nők felszabadításáért és egyenjogúsításáért vívott harcot is. Az 1917-es Nagy Októberi Szociálista Forradalom megeremeltette a szociálistákat a Szovjetunióban és elhozta a nők számára is a felszabadulást.

Harcos elődeink már 1910-ben elhatározták, hogy március 8-ikát a nők harci napjának tekintik a burzsoázia elleni küzdelemben. 1914 óta a világ minden táján megünneplik a demokráciáért harcoló nők március 8-ikát. Ma ezt a napot a világ összes asszonyai, a világpolitikai helyzetre való tekintettel, az imperiálisták háborus uszítása elleni tiltakozás jegyében ünneplik.

A világ összes asszonyai tudják, mit jelent a háboru, hiszen még élénken élnek emlékezetükben azok a pusztítások, amelyeket a fasizmus barbárságai a második világháboruban az emberiségre zudítottak. A nők tudják, hogy a kiöntött véren meggazdagodott imperiálisták ma is új háborút készítenek elő. Az asszonyok milliói mozdulnak meg március 8-ikán, hogy összefogva közösen vegyék fel a harcot a béke megszilárdítása érdekében.

A szovjet-nők előttünk álló példája határtalan bátorságot önt belénk. A Szovjetunió asszonyai szabad és egyenjogu állampolgárokként ünneplik március 8-át. A szovjet-nő a férfikkal vállalva fáradhatatlanul dolgozott a sztálini tervek teljesítéséért a gyárakban és üzemekben, a kolhozokban és a mezőgazdasági gép-és traktorállomásokon, a laboratóriumokban és intézményekben.

A kapitalista országokban a nők tüntetéseken és gyűléseken leplezik le kormányuk igazi arcukat, népellenes- és a nők egyenjogúsítását megakadályozó politikáját.

A gyarmati országok asszonyai,

Ne feledkezzünk meg a görög nép szenvedéseiről

Szép példáját adták legutóbb a vidéki szücsmesterek a szabadságért harcoló görög nép iránti rokonszenvüknek és áldozatkészségüknek, ezuttal 4 drb. bárányborsapkát és 6 drb. kikészített báránybort ajándékozva a görög segélyakció részére, kiegészítve ezzel korábbi értékes adományukat.

Az ilyen példának figyelmeztetőnek kell lennie mindenki számára, hogy gondoljunk a szabadságukért vértüket áldozó, hős görög demokrata harcosokra és siessünk adományainkkal segítségükre.

Éljen a Szovjetunió, az imperiálista rabság elleni harc zászlóvivője!

A szakszervezeti választásokra

Másfél év telt el a szakszervezeti választások óta és most újra választások előtt állunk. Választások előtt, amikor a vezetőségek számot kell adni munkájáról.

Számot kell adni arról, hogyan teljesítette kötelességét a tagok iránt, hogyan kapcsolódott be az országépítő munkába, hogyan teljesítették a dolgozókkal a Szövetség, az Országos Szaktanács és a Párt iránti kötelességeiket? Kényszerből-e, vagy meggyőződésből? Vajon bekapcsolódott-e valamilyen a munkába és a feladatokat kollektív-munkával oldották-e meg, vagy hagyták hogy az egyes elvtársak magukra próbálják végezni a munkát. E felejtették-e azt, hogy a szakszervezet a munkásosztály legnagyobb és leghatalmasabb tömegszervezete, ahol nemzetiségi és fajikülönbség nélkül tömörülnek a mun-

kásosztály tagjai közös harcuk megvívására közös érdekeikért.

Mindent áttekintve, azzal a tudattal kell az új szakszervezeti választásoknak indulnunk, hogy a szakszervezetek élére olyan vezetőket állítsunk, akik ismerve az osztályharc fontosságát, rendületlenül viszik a harcot és munkájukkal meggyorsítják az osztályellenesség végső felszámolását itt és az egész világon.

Épp ezért a választások a bírálat és önbírálat jegyében kell, hogy történjenek. Meg kell látni az elkövetett hibákat és a kiütköző hiányosságokat, hogy úgy a régi vezetőség, mint az újonnan megválasztott elvtársak tanulva ebből, tökéletesebb és osztályharcos dolgozókhöz méltóbb munkát végezve teljesíthessük a nagy feladatot, a szocialista társadalom építését.

Kertész János

Szentkeresztbányán folynak a munkaversenyek

A szentkeresztbányai vasgyárban a munkaversenyek új vérkeringést indítottak meg. Ennek eredményeképpen a kohó munkásai február 19-ére már teljesítették a havi előirányzatot, február 28-ig pedig úgy a kohó, mint az öntöde 45 százalékkal felülmulta a termelési normát.

A nagyszerű termelési eredmények mellett jelentősen csökkent az öntő-selejt. Ez azért jelent nagy megtakarítást, mert újabban leginkább kereskedelmi árut öntenek és az ilyen kisebb darabok öntésénél sok selejt szokott maradni. Ennek ellenére 15 százalékkal csökkentették az öntőde munkásai a selejtet.

A takarékosagra és az önbírálati munkát fellendítő hatására szép példa Pálgábor Dénes esete, aki még néhány héttel ezelőtt a homokba rejtette az öntőselejtet, mert az több volt a megengedettnél. Amikor felfedezték ezt a lelkiismeretlenséget, Pálgábor Dénes tudatára ébredt elkövetett bűnének, magáévá tette a megróvást és komoly önkritikát gyakorolva, beismerte, hogy proletárhoz nem illő bűn volt a selejt elrejtése. Kijelentette, hogy ezentúl minden erejével igyekezni fog becsületes munkát végezni. Fogadalmát be is tartotta. Versenyre hívta Papp Károly öntőt, s a verseny eddigi eredménye bizonyítja, hogy Pálgábor Dénesnek használt az íntés, mert azóta fokozott szorgalommal, lelkiismeretesen dolgozik. Munkájának eredménye: 10-15 százalékos termelési előny társával szemben. Most már alig kerül ki selejt a keze alól. Ilyen munkával élmunkássá küzdheti fel magát.

Az egyéni termelési és takarékosági versenyek szép eredményeket értek el. Ezek az eredmények nem csak a termelés fokozását segítik elő, hanem megmutatják egyúttal magának a munkásnak is, milyen teljesítményre képes. Vannak munkások, akik maguk is meglepődnek, amikor szép munkatelsítményüket látják.

A szentkeresztbányai öntöde minden munkása versenyben állott valamelyik társával. Szócs Antal Orbán Istvánnal versenyzett és Orbán István lett az első 20-25 százalékkal többet termelve, mint Szócs Antal. Dániel Gábor és András Alajos versenye eldöntetlenül végződött. Mind a ketten 50-50 százalékkal termeltek a

normán felül. Vitus Péter és Török József versenyében 15 százalékos túlbóval Török József győzött. Tankó Mihály és György L. György között a versenyt mindössze 10 százalékos különbség döntötte el György L. György javára. Török József F. és Egyed Imre versenyében Egyed Imre 20 százalékkal multa felül Török Józsefet. Biró Vince Pálgábor Ferencel állott egyéni versenyben, 15 százalékos eredménnyel Biró Vince lett az első. Györgypál István ugyancsak 15 százalékos túltermeléssel győzött versenytársa, Mag Ferencel szemben. Mihály András elvesztette a versenyt Mihály Imrével szemben, aki 10 százalékkal multa felül. András Ferenc K. és Szabó Péter versenye Szabó Péter javára dőlt el 15 százalékos különbséggel. Orbán Béla 10 százalékos túlbóval előzte meg versenytársát, Szikszai Lajost. Dániel Domokos és Török István versenye eldöntetlen, egyformán 10-15 százalékkal termeltek normán felül. Szócs Szilveszter és Tankó János versenyében 10 százalékos eredménnyel Tankó János lett az első. Dömös Lajos Györgypál Ferencel versenyzett és 17 százalékos túlbóval eredménnyel Györgypál Ferenc lett az első. Pálgábor Dénes és Sándor Balázs versenyét Sándor Balázs 25 százalékos termelési túlbóval nyerte meg. Lázár Márton túlbótermelése pedig Kelemen Jánossal szemben szerezte meg Lázár Mártonnak az elsőséget. Szilágyi Mihály, Gergely Ferenc és Silye Lőrinc 10-10 százalékos túlbóval-termeléssel lettek elsők a Lázár Alberttel, Mihály Fülöppel és Kiss Jánossal folytatott egyéni versenyben. Sebestyén István pedig 15 százalékkal termelt többet, mint versenytársa, Sándor Imre.

A februári egyéni munkaversenyek szép eredményei azt mutatják, hogy az egész üzem munkájában a lendület állandóan fokozódik. Így érthető el azt a szentkeresztbányai vasgyár, hogy az egy kohó az 1949. évben üzembeliehez új kohó helyett is dolgozott, mert egyedül teljesítette a két kohóra előirányzott termelés 97 százalékát. Így járulnak hozzá Szentkeresztbányán a vasipar munkásai az egyéves általános gazdasági terv megvalósításához.

- a - a.

A cionizmus az imperiálisták mérgezett fegyvere

A zsidó lakosság egy része, rémhírtérjesztők által félrevezetve, „külföldre” igyekszik. A kivándorlók azonban hamarosan megbánják, hogy hitelt adtak az alávaló rémhírtérjesztőknek, amikor egyik lágerből a másikba kóborolnak a nyomortól és hontalanságtól meggyötörve. Feltevődik a kérdés: kinek érdeke az, hogy a zsidó lakosságot annyi éves szenvedés után, újra kitegye a hontalanságnak és kezébe a vándorbotot adja? Kik ezek a lelkiismeretlen izgatók?

Ezek a szivtelen izgatók azok, akik a román, magyar, vagy zsidó egységet hirdetik, (ahogy azt éppen érdekeik megkívánják) és közben széthúzást idéznek elő a dolgozó táborában. A múltban a nagyüzemek, bankok és vállalatok tulajdonosai — vegyesen románok, magyarok és zsidók — a vegyes nemzetiségű munkások harcát a nagyobb darab kenyérért úgy bontották meg, hogy antiszemizmussal hirdettek, így gyűlöletet kelteve a nemzetiségűk részéről a zsidók ellen és másfelől cionizmust (zsidó nemzeti mozgalmat) hirdelve elszigetelték a zsidó munkást a többitől.

Miután országunkban a dolgozók kivették a politikai és gazdasági hatalmat a kizsákmányoló kapitálisták kezéből, azok minden eszközt megragadnak, hogy megakadályozzák a dolgozó tömegek aktív részvételét a dolgozó államának felvirágoztatásáért folyó munkában. E célból cionista — zsidó nacionalista — jelszavakkal akarják megakadályozni a zsidó dolgozókat, hogy résztvegyenek az építő munkában.

A munkásosztály pártja, amely a mindenfajta elnyomás ellen vívott harc vezető tényezője és irányítója, mindenkor harcolt a nemzeti elnyomás ellen, hirdelve a bármilyen nemzetiségű dolgozó egységét, érdekazonosságuk alapján. A Párt volt kezdeményezője azoknak a hatalmas vívmányoknak, amiket népi demokratikus rendszerünk a nemzeti kérdés megoldása terén elért. Így szűnt meg országunkban a faji és nemzeti megkülönböztetés, biztosítva minden együttélő nemzetiségnek a teljes jogegyenlőséget. A RNK a Párt kezdeményezésére megteremtette a nemzeti egyenjogúság anyagi feltételeit minden dolgozó és így a zsidó dolgozó számára is. Így a fasiszta bujtatókat és háborús bűnösöket súlyosan megbüntették. Munkalehetőséget biztosítottak a dolgozók számára, zsidó állami kulturintézmény létesült, a zsidók demokratikus szervezetbe tömörültek. A munka érdemrendjével éppúgy kitüntették az arra érdemes zsidó, mint a más nemzetiségű élmunkásokat. A zsidó dolgozók először élveznek szabadságot országunkban, meg is tudják ezt becsülni és igazi hazafiasságról tesznek tanúságot, szeretik ezt az országot, amely az embert érdemeivel és képességeivel méri.

Népköztársaságunk megadja a lehetőséget arra, hogy mindazok s így a zsidók is, akik a múltban nem tudták szakmát tanulni, vagy kisiparral, kiskereskedéssel foglalkoztak, elkezdhetik magukat szaktanfolyamon, szövekeztetbe tömörülhetnek és fejlődő iparunk mind több és több ilyen szakképzett becsületes dolgozóit tud foglalkoztatni. Így megnyílik az út a bi-

zonytalan megélhetésből a bizonyos nyugodt, munkán alapuló megélhetéshez.

Népköztársaságunk nemcsak a megélhetést biztosítja dolgozó számára, hanem szilárduló és fejlődő demokratikus rendszerünk, amely a szocialista Szovjetunió támogatás biztosíték arra, hogy vissza ne térhet löbbé a nemzeti üldözés, amely a kapitálista rendszer fegyvere a dolgozó ellen.

Éppen ezt a fényes fejlődést akarják meggátolni azok az urak, akik től elvették a kizsákmányolási lehetőséget. Ezek hirdetik a zsidó nemzeti egységet és az ő reménytelen helyzetüket az egész zsidóság üldözésének igyekeznek feltüntetni számukra országunk nem nyújt fényes jövőt. Ezek az urak igyekeznek olyan államokba menekülni, ahol a mások munkája után való élőködés tiszteletreméltó cselekedet.

Vajjon mi köze a zsidó munkásnak a kizsákmányolóhoz, akár zsidó az, akár más nemzetiségű? Mi köze van a zsidó dolgozónak, aki a múltban üldöztek, akinek lágerekben pusztult el a családja, akinek ma a demokratikus rendszer munkát, kulturát, pihenést, anyanyelvű oktatást, szakképesítést munkájáért, magasabb életszínvonalat megbecsülést ad, ahhoz a szinten zsidó Max Auschnithoz, aki a legnista mozgalmat pénzelte a dolgozó ellen és így éppen a zsidó dolgozó ellen is? Nem, a zsidó munkásnak semmi érdekösség sincs a zsidó kapitálissal és mi köze is csak annyiban lehet hozzá, hogy a többi nemzetiségű dolgozóval együtt harcol minden kapitálissal ellen.

Izrael állama, ahová az imperiálisták ügynökök ki akarják küldeni a zsidókat, sem mentes az osztályharcból. A kapitálisták ott is kizsákmányolják a munkásosztályt és a munkások harcolnak ellenük. Ezt bizonyítja az ottani sztrájkok is, amikről nyugokat hallgatnak a nyugati urak. Az életszínvonal állandóan csökken mint mindenütt, ahol a „nyugati” segít és az ország az amerikai és angol tőkeérdekeltségek közötti veres harc színterévé vált. Az imperiálisták hí kizsákmányoló, a jobboldali szociál-demokrata árulók Izrael államából sem hiányoznak, különféle neveket alatt, mint „baloldali cionisták” működnek. Ezek élesztgetik zsidó és arab nép közötti mesterséges ellentéteket, széthúzást idéznek elő és biztosítva az imperiálisták hatalmak beavatkozási lehetőségeit.

A zsidó dolgozóknak tudniuk kell, hogy a cionizmust az imperiálisták hatalmak szervezik, kémhálózatok őrölké utján. De tudniuk kell, hogy az imperiálisták azok, akik pénzelték és pénzelik a fasiszta mozgalmat is, amely gyilkosa az emberek millió zsidónak. Sem zsidó sem másfajta nemzeti egység menthet meg egy nemzetet sem nyomortól, vagy üldözéstől, egyez a dolgozó egysége.

Minden becsületes dolgozónak kötelessége küzdeni a cionizmus ellen éppen úgy, mint az antiszemizmus és mindenfajta nemzetizmus, vagy sovinizmus ellen, mert csak a dolgozó osztály egysége, a népek közötti testvériséget biztosítja a boldog jövő felé való haladás lehetőségét.

HOGYAN NEVELJÜNK?

Miért késnek a tanulók az iskolából?

A székelyudvarhelyi pedagógiai kör gyakorlati kérdések megvitatását is céljaul tűzte ki s ennek eredményeit a szülők tudomására hozza. A nevelői munkában a szülőknek, mint az egyik legfontosabb nevelőtényezőnek részt kell vennie, segítséget kell nyújtania a hivatalos nevelőnek abban, hogy a munkáját elvégezhesse, az új embert, a szociálista embert kialakítsa.

A pedagógiai kör a nevelés problémáit úgy próbálja megérteni, hogy egy tanuló iskolai napján végigaladva sorra veszi azokat a kérdéseket, amik fel szoktak merülni. Így az első ilyen kérdés: miért késik a tanuló és hogyan lehet ezt a hibát kiküszöbölni. A pontos óralátogatás kérdése minden iskolának, egyúttal minden öntudatos szülőnek is egyik igen fontos kérdése.

A késés okai

A késés okait keresve, 254 elemi iskolai és 274 középiskolai tanuló vizsgálatának az eredményeképpen a pontatlanul, 2—10 percnyi késéssel iskolába járó tanulókról a következőket állapítottuk meg:

1. Vannak saját maguk, szülei és tanítói hanyagsága, közömbössége miatt késő tanulók.

2. Gazdasági és szociális helyzetük miatt késő tanulók.

3. Különös esetek (belegység, terheltség stb.) miatt késő tanulók.

A három csoportból az elsőbe tartozik a tanulók közül 75 százalék, a másodikba 22 százalék, a harmadikba mindössze 3 százalék. Nyilvánvaló, hogy ennek a kérdésnek a boncolgatásánál az első csoporttal kell alaposan foglalkoznunk, mert ez a kategória az, amelyikben általában a közömbös öntudatos, vagy öntudatlan elengedése van. A késést vizsgálva ezeknél a tanulóknál megállapítottuk, hogy késésüknek többféle oka van s ezeket a következőkben elemeztük ki:

a) **A tantestület pontatlansága.** A nevelőnek példamutatónak kell lennie minden téren. Legtöbbször azonban a becsengetés csak a gyermekeknek szól s a nevelő megenged magának néhány percnyi késést, a legkülönbözőbb ürügyekkel. Az indokolást a maga részéről sem tartja komolynak, amikor arra hivatkozik, hogy éjfélig dolgozott és fáradt, hogy csak éppen befejezi a megbeszélést. Vannak azonban olyanok is, akik azt mondják, „miért siessék órára, hisz ugyis késni szoktak a tanulók, megvárom, hogy mind begyűljenek”. A közösségi munka szempontjából mindenik érv veszedelmes, de legveszedelmesebb az utóbbi. Az öntudat és a munkamegebecsülésnek hiányára vall.

Pedig a szociálista nevelés, öntudatos, munkaszerető, fegyelmezett embereket követel.

b) **A tantestület közömbössége a késésekkel szemben.** A nevelő legtöbbször nem inti meg, vagy csak megszólítja a tanulókat, de nem jár utána, hogy miért is késnek. A szülőkkkel nem veszi fel azonban a kapcsolatot, a legelső késés után a késések kiküszöbölése céljából. A tanulóknak látnia kellene, hogy a szociálista nevelésben két

percnyi késés miatt is törődnek vele és számonkéri tőle.

c) **A szülőkkel való kapcsolat kiépítésének hiánya.** A szülők általában azt hiszik, hogy eleget tettek gyermekük iránti kötelességüknek, ha beiratták valamelyik iskolába s nem is törődnek tovább a neveléssel. A tantestület tagjainak azonban szoros nevelői kapcsolatot kell kiépíteniük a szülőkkel.

A szülőkkel végzett nevelői és felvilágosító munkának ki kell terjednie politikai és ideológiai térre is, nem elégedhetünk meg csupán pedagógiai felvilágosító munkával. Általában a kapcsolat a szülők és a nevelőtöbbség között gyenge és ebben a szülőket is nagy felelősség terheli.

d) **A szülők hanyagsága és közömbössége.** A gyermekek iskolába indulása és az iskolába érkezés időpontjának ellenőrzése éppen olyan fontos, mint a tanuló iskolai előmenetelének, vagy magaviseletének a kérdése. A szülő nemlőrödöttségére mutat, mikor gyermekét „szegény fáradt még” jelszóval fél nyolcig aludni hagyja vagy egyáltalán iskolába nem siető gyermekét nem figyelmezteti a munkával szembeni helyes magatartásra.

A szülőnek gyermekét ugyanazon cél érdekében, ugyanolyan eszközökkel kell nevelnie, mint az új iskolának. Nem lehet tehát a szülő megalkuvó gyermekevel szemben. Nem lehet gyermeke hanyagságának, a munkával és közösséggel szemben tanúsított helytelen magatartásának sugalmazója.

e) **Az osztályközösségi bírálószellemének hiánya.** A tanuló közösségekben él és dolgozik, ez az osztály. A közösségnek joga, sőt kötelessége, hogy pontatlan tagját a kritika és önkritika fegyverével a késés, a pontatlanság, a közösségi munkával szembeni magatartásának megváltoztatására kényszerítse, nevelje. Ha az osztályközösség bírálószelleme hiányzik, vagy pedig hiányos, természetesen, hogy nem tudja megváltoztatni az illető magatartását. Ebben az esetben legfontosabb teendő a nevelők részéről az osztály egészséges szellemű bíráló és önbíró készségének a kialakítása.

f) **Az osztályközösség ideológiai és politikai felkészültségének hiánya.** Ahol hiányzik az önkritika és a kritika, ott hiányos az ideológiai és politikai nevelés is. Ebben a nevelésben a szülőknek szintén a hivatásos nevelő mellett kell állniuk. Csak a proletár erkölcsre neveléssel tudjuk megváltoztatni, gyökeresen átförmálni a tanulókat, s csak a marxista-leninista-sztálinista ideológia szellemében tudjuk kialakítani benne a munka és a közösség emberét.

g) **Az önfegyelm hiánya.** A tanulóban ki kell alakítani a tudatos önfegyelmet és a tudatos önellenőrzést. Ebben segítségére vagyunk a tanulóknak a példaadással, valamint az ellenőrzéssel és ideológiai és politikai színvonaluk állandó emelésével.

Minden egyéb késési ok másod, vagy harmadrendű kérdés. Az, hogy Székelyudvarhely leginkább látható toronyórája pontatlanul jár és nem követi a hivatalos időt, szintén lehet ok a késésre. Ebben

az esetben könnyű a segítség: vagy a toronyóra járjon a rádió hivatalos idője szerint, vagy az iskolák igazodjanak a toronyóra után. A távolság a szülői háztól az iskoláig szintén nem lehet ok a pontatlanságra. Korábban kell kelni és korábban elindulni, ezzel megoldódott a kérdés.

Az ifjúsági szervezetekben való munka szintén nem lehet ok a késésre, mert éppen ezek a szervezetek küzdenek a pontosságért, a munkafegyelmért és a szervezeti vezetékeknek kell jó példával elől járniuk.

Mit kell tehát tenni?

Meg kell szüntetni a késések okait. Az okokat kell leküzdeni, felszámolni, hogy ebben a kérdésben eredményt érthessünk el. Teendők tehát:

1. Minden egyes késésnél ko-

Megszüntették a szabotázs-tűzfészeket

A Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának rendelete értelmében kiszajátították és azonnal államosították azon földesurak földjeit, akiknek a földreform alkalmával meghagytak 50 hektárt, vagy akiknek birtokán mintabirtokokat létesítettek.

A törvény indoklása világosan kifejti, hogy a kiszajátított földbirtokokosok annak ellenére, hogy az 1945 évi földreform alkalmával meghagytak nekik 50 hektárt és ezen fokozott termeléssel kellett volna hozzájárulniuk a népi demokrácia fejlesztéséhez, ezt nem tették, hanem folytatták a dolgozó parasztság kizsákmányolását. Sok helyen tönkretették a berendezéseket, a mezőgazdasági felszerelést, elhanyagolták az épületek jókarbantartását, megmunkálatlanul hagyták a földeket, vagy rossz mulattak meg azokat, állandóan szabotálták a dolgozó népnek jobb életkörülmények megteremtéséért kifejtett erőfeszítését.

A falusi ellenséges elemek élére állva a leggyalázatosabb eszközök-höz folyamodtak a vetési és beszolgáltatási tervek végrehajtásának megakadályozására. Megkísérelték kiéheztetni a dolgozó népet, hogy ezáltal népi demokratikus rendszerünk eredményeit gyengítsék. A törvényrendelet véget vet ennek az állapotnak és az újabb kiszajátítással, illetve államosítással megteremti az állami mezőgazdaság megerősítésének feltételeit és a dolgozó parasztság, valamint a városi munkásság jólétének biztosítását.

A törvényrendelet kimondja, hogy az egész nép tulajdonába mennek át azok a földesuri mezőgazdasági birtokok, amelyek az 1945 évi 187 számú törvény értelmében kiszajátítás alá estek és az ugyanezen törvény alapján létrejött mintagazdaságok, teljes élő és holt leltárakkal és épületekkel, bárhol találhatók is azok. Az állam tulajdonába mennek át az ezekhez a birtokokhoz tartozó összes mezőgazdasági termékek, a birtok kezeléséből eredő összes követelések, értékpapírok, részesedések és jogosítványok.

A törvény szigorú büntetéseket állapít meg mindazokra, akik akár tulajdonosokul, akár tisztviselőkkül, akár végrehajtókkul akadályozzák a törvény rendelkezéseinek végrehaj-

molyan figyelmeztetni a növényeket.

2. A rendszeresen késő növénydekeknél alapos környezettanulmányt végezni és a szülőkkel megbeszélni a késés kiküszöbölésének módját.

3. A tanító, illetve tanár példászerűen pontos órakezdése.

4. Kifejlesztési az osztálybíráló szellemét, hogy az osztályközösség éreztesse a növendékekkel, hogy szegényen késni.

5. Székelyudvarhelyen a városi hatóságoknak kellene segítségül jönniük, hogy a leginkább látható református templomi toronyóra jó karban legyen és mindig a rádió szerint járjon, vidéken pedig szintén kell gondoskodni pontosan járó óráról.

Mindnyájunknak érdekünk, hogy a jövő nemzedék, pontos, fegyelmezett legyen, csak így tudjuk a jövő emberét, a szociálista embertípust kinevelni, ezért helyezzünk ezután nagyobb súlyt a gyermekek pontos óralátogatására és munkábaállítására.

Horváth József.

tását. Ezeket a szabotázs-törvény alapján ítélik el.

Ez a rendszabály gazdaságilag felszámolja a kizsákmányoló földesuri osztályt és a dolgozó parasztság évszázados elnyomóját. A dolgozó parasztság nagy örömmel vette tudomásul a párt és a kormány intézkedését, amelyet a dolgozó parasztság érdekében tett, látva, hogy ezzel is az ország gazdasági fejlődése, a szociálizmus megvalósítása felé halad.

Amikor a dolgozók az aszály következtében nélkülöztek és szenvedtek, ez a kizsákmányoló földesuri réteg a dolgozókat üzérkedéseivel az utolsó ingüktől is szerezte volna megfosztani. Állandóan szabotálták a földesurak a vetési terveket és vállalt kötelezettségüket, hogy meghagyt birtokaikon mintagazdaságot rendeznek be, nem teljesítették. Ezért kellett véget vetni bünnös tevékenységüknek kiragadva kezükből azokat a pozíciókat, amelyek még lehetővé tették, hogy üssenek a dolgozókon. Ezzel a lépéssel a munkásosztály, élcsapatával, a Román Munkáspárttal az élen levette az ősi jármot, amit a földesurak tettek a dolgozó nép nyakára.

Republica Populară Română
Jud. Populară Mixtă Odorheiu
Dos 3027—1948.

D-na Görgényi Juliána násucă Lukács, cu domiciliul necunoscut, este citată pentru ziua de 17 Martie 1949 orele 8 dim. în calitate de părătă în procesul de divorț intențat de către soțul reclamant Görgényi Dionisie din Odorheiu. În caz de neprezentare se va judeca în lipsă conform legii.

Sefjudecător, Dr. Balogh Josif.
Prim-grefier, C. Sabău.

Talált tárgyak

Felhívjuk az utazó-közönség figyelmét, hogy január 1 óta a következő tárgyakat találtuk, melyeket igazolt tulajdonosuk bármikor átvehet:

2 drb. huzatos bőrdő ruhavai és élelmiszerrrel, 2 drb. finom-kötésű szotyor, 1 uj sapka, lámpacsövek, 1 drb. vesszőkosár, 2 drb. fonott kosár. A Rata igazgatósága

FALVAINKBÓL — FALVAINKNAK

Szentdemeter

Nemrég alakult meg Szentdemeteren is az ifjúság egységes, forradalmi szervezete és a RMP vezetésével máris hozzákezdett a művelődési és ideológiai neveléshez, és egy Arlus-ünnepélyt is rendeztünk. A szomszédos községekkel való versenyből a szentdemeteri ifjúság került ki győztesként. Eberségünk hiányában azonban hibák is csuszáltak be. Így történt meg, hogy a különböző szerepekbe kulák-iffjak is kerültek, akik igyekeznek kiszorítani a dolgozó földművesek gyermekeit. Másik hiányosság az ifjúsági munkában, hogy nem foglalkozunk kellőképpen a politikai neveléssel és nem fektetünk kellő súlyt az egyéves gazdasági terv megvalósítására és tulszárnyalására, pedig most látjuk, hogy ezzel tudunk leginkább hozzájárulni Népköztársaságunk felvirágoztatásához és a szocializmus építéséhez.

Bokor Márton

Bordos

Bordoson Szabó E. József szegény napszámos háza összeomlott és özv. Urszuly Pálné háza leégett a múlt évben és így mindkét családot a község házában kellett elhelyezni mindaddig, amíg a RMP kezdeményezésére a MNSz tagjai mind a két családnak házat nem építettek. Szabó E. József összeomlott házához az anyagát fel tudták használni az építés körül kb. 110 munkórát végeztek a község dolgozói. Özv. Urszuly Pálné esetében a község erdejéből vágunk fát, a községtől kaptunk cserepet, a MNSz a tagdíjából a községi tagozatnak visszamaradó összegből vásárolta meg a szükséges deszkát és szegét és így építettük fel önkéntes munkával a házat.

A helyi, mintegy 62 tagú ifjúság örömmel vállalta a RMP indítványának teljesítését, hogy a kulturházat rendbehozzák. A volt egyházi kulturházat azért nem lehetett mostanra használni, mert nem volt benne kályha. Már két esztendővel ezelőtt kérték a helyi demokratikus szervezetek Héja Albert plebánostól, hogy az egyház engedélyezze a kályha építését. Ő akkor azzal tért ki a kérdés elől, hogy megkérdi a püspöktől, de mindmáig nem jött válasz a kérdésére. Az ifjúság most minden megkérdőzés nélkül örömmel fogott a kályha elkészítéséhez és néhány nap alatt készen állott az önkéntes munkával elkészített kályha. A szomszédos községekkel együtt megrendezett Arlus-estélyen már akadálytalanul használhattuk a kulturtermet.

Veress Dénesné

Székelyszenterzsébet

Székelyszenterzsébeten, miután sikerült a kulturothont a reakciók kezéből kivenni és a színpadot önkéntes munkával helyreállítani és feldiaszítani, a helyi kulturothont tanácsának keretében szorgalmas művelődési munka folyik. Szép színdarabokat adunk elő és hetenként politikai, ideológiai és gazdasági előadásokat tartunk. Érdekesége volt községünknek, hogy cigány testvéreink is bekapcsolódtak a kulturális munkába és két színdarabot tanultak meg és adták elő nagy sikerrel. Ugyanok is voltak a szereplők között, akik írni-olvasni sem tudnak és ennek ellenére nagyon jól szerepel-

tek. Az analfabéta-tanfolyam is működik már múlt év novembere óta. Olyan lendülettel folyik a kulturális munka községünkben, hogy reméljük, megnyerjük a kulturális versenyt, amibe Kissolymos községgel kezdünk.

Fenyéd

A Romániai Demokrata Nők fenyei szervezete nagyszerű teasetélt rendezett szép műsorral. Ezt az első teasetélt községünkben a most felállított tejkonyha javára rendeztük. Ennek az estélynek a jövedelméből akarjuk tejkonyhánkat edényekkel felszerelni.

Padl Edit

Homoródszentlászló

Községünkben a zsirosgazdák még mindig kijátszák a dolgozó parasztságot és igyekeznek a munkájukat megnehezíteni. Így járt el Székely Lajos zsirosgazda, aki nem volt hajlandó a községünkbe érkezett kukoricát a község házához szállítani, azzal a kifogással élve, hogy a lovai nem tudnak a jeges uton járni. Ugyanakkor a vasalatlan tehének el tudták húzni a szekeret, de a Székely Lajos megvasalt lovai erre nem voltak képesek. Akadtak aztán olyan öntudatos szegény-gazdák, akik a hátukon cipelték el a 300 kilónyi kukoricát a község házához és mögöttük zsebetett kézzel, nagynevetve haladt Székely Lajos, élvezve, hogy a szegények eszén túl járt.

Kulcsár Tamás

Hodgya

A hodgyai sportegyesület a kulturothont tanácsal karöltve szép sikersenyt rendezett. Meglepő volt, milyen szép számban vett részt a versenyen községünk fiatalja. Ugyanolyan lelkesedéssel karolták fel a sakk-versenyt is, amelyben Sándor Ferenc és Tóásó Béla lettek az elsők. Így valószínűleg meg kis községünk a népi-sportok fejlesztését.

Simó Péter

Véget ért Székelykeresztúron a tantestület ICD tanfolyama

Székelykeresztúron a január végén a tantestület részére megkezdett ICD tanfolyam február végén ünnepélyes keretek között véget ért.

Három vármegye nevei részét ezen a tanfolyamon hézagosság tudásuk pótlása végett. Nagy haladásról, becsületes helytállásról, határozott munkakészségről tettek tanúbizonyságot, komoly igyekezetükkel, lendületes fejlődésükkel és az eddigi kispolgári elszigetelődés önzését elvetve, komoly tanulásukkal igyekeztek a tanügyi reform szellemét magukévá tenni, hogy azt a gyakorlatba is átültethessék.

Kovács Ferenc és Lőrincz András tanfelügyelők jelenlétében Kiss Géza vezérfelügyelő elviars lelkésztől, értékes és iránytűmutató szavai után a tanfolyam-hallgatók rövid műsora következett.

Ének-számok, szavaltatok, zongoraszámok után a szeminárium felelőse bucsuzott a hallgatók nevében. Kiemelte a tanfolyam fontosságát, az eddig elszigeteltségben élő falusi nevelők számára, végül ígéretet tett

Székelybethlenfalva

Székelybethlenfalva dolgozó női, későre ugyan, de megértették az idők szavát és nagy lendülettel kapcsolódtak be a munkába.

A főnösteiken ideológiai és kulturodadásokat tartottak. Az első előadáson csak a kulturfelelősinél vállalt szerepet, de később már asszonyaink önként szerepeltek a következő kultur-előadáson. Így már színdarabot is adhattunk elő.

Azonban hiányosságunkról sem feledkezünk meg. Látjuk, hogy szervezeileg igen gyengék vagyunk. Vannak még páran, akik munkáink elé akadályokat gördítenek, a gyűléseket rendetlenül látogatják, nem tudnak beleilleszkedni a szervezeti életbe.

Mózes Irén.

Erdőfüle

Erdőfüle, amint a neve is mutatja, eldugott, félreeső helyen fekszik a mostanáig a felvilágosodástól teljesen ennyire félreest. A RMP alap-szervezetének munkája azonban megtörte a jeget és a tömegszervezetek is élénk munkával igyekeznek a község dolgozóinak művelődési színvonalát emelni. Az analfabéta tanfolyamon öregek és fiatalok tanulják a betűvetést, kulturothonunkban pedig már rádió, könyvtár és olvasóterem szolgálja a kulturát és egyben a reakció által felvert rémhírek eloszlatását. Ismeretterjesztő előadások, ifjúsági tánc és énekek gyarapítják Erdőfüle dolgozóinak tudását, hogy mindnyájan részt vehessenek a szocializmus építésében.

Borbáth Lajos

A székelykeresztúri Magyar Népi Szövetség népgyűlése. Népgyűlésen ismertette a keresztúri MNSz szervezete az egy éves gazdasági tervet, melynek sikeres megvalósításához szükséges a dolgozók minden rétegének öntudatos munkája. A tervet és a teendőket előadások ismertették. Az előadások hozzászólásokkal értek véget, amelyekben megvitatták az egyéves gazdasági terv folytán a lakosságot érintő kérdéseket.

vágyó munkások nem csalódtak csoportunkban.

Fogadtatásunk olyan volt, ahogy csak munkások fogadhatnak és előadásunk után mindannyian éreztük, hogy ezek a kérgestenyéri munkások szívesen és még sokszor visszavárnak.

Igy jutottunk egy lépéssel közelebb a szocialista versenyekben normákat döntő munkásnak az igazi népi kultúra után szomjazó lelkéhez és így tettünk egy téglat Népköztársaságunk egy éves tervének épületébe.

Kulturcsoporthoz! Kövessétek példánkat!
J. L.

Szerkesztői üzenetek

Juga Ferencnek, Szentdemeter. Éppen ebben a számban hozunk már egy cikket Szentdemeterről, így cikkét nem közölhetjük. Örömmel várjuk máskor is beszámoló írását.

Hegyi Sándor bánya-nyugdíjassnak, Székelymagyaros. Kérjük, számoljon be a község minden megnyilvánulásáról, mert minden érdekli az olvasókat. Írjon a vetési csata előkészítéséről is.

Nagy V. Sándornak, Etéd. Az etédi szülőotthonról február 12-iki számunkban már hoztunk tudósítást. Ujabb levelet várjuk, amiben a község életéről és újabb eseményeiről számol be. Különösen érdekelnek a vetési csatával és a munkaversenyekkel kapcsolatos események.

Török Józsefnek, Böződ. A levelemben közölt eseményekről már február 5-iki számunkban beszámoltunk. Ujabb levelet várjuk.

Barabás Áronnak, Karácsonfalva. Tudósítását köszönettel megkaptuk. Arra kérjük, számoljon be a község életének más vonatkozásairól is, ne csak a művelődési munkáról. Különösen azok a kérdések érdekelnek, amikről Nagy V. Sándornak is írtunk Etédre.

Kovács Mózes, Nagysolymos. A levelezőktől a falu életének tárgyilagos ismertetését várjuk. Ha a kulturodadások hatása az, hogy a kizsákmányoló kulákok és a kizsákmányolt szegényföldművesek közötti osztályellentét eltűnik, akkor az előadás éppen az ellenkező eredményt érte el, mint amit kellene. Nem hiszünk azonban, hogy pont Ocskó Teréz váltotta volna ki a leirt hástást, aki éppen a szegények érdekében védelmében lett a gazdagok áldozata.

Minden levelezőnknek. Kérjük levelezőinket, hogy alkalomadtán keressék fel szervezetük sajtóosztályát és látogassanak el szerkesztőségünkbe, hogy megismerkedhessünk és közvetlenül adhassuk meg utmutásainkat.

Republica Populără Română
Jud. Populără Mixtă Odorheiu
Dos. No. 2996—1948

Sofia lui David Domokos din comuna Satul Mare jud. Odorheiu, conform cererei inregistrată la aceiași judecătoria sub No. 14509/1948 în baza legii No. 293/1944, cere declararea morții prezumate a lui David Domokos născut la 12 Ianuarie 1904, în comuna Satul Mare, mobilizat pe front.

Invităm pe cei cari au ştiri despre dispărut, să anunțe Parchetul Tribunalului Odorheiu, care face cercătările respective.

Judecător Dr. Christian Eugen.
Prim grefier, Carol Sabău.

A törvénszék kulturcsoporthoz Szentkeresztbányán

A székelyudvarhelyi törvénszék kulturcsoporthoz hosszú munka után, szép és izig végig demokratikus műsorral szerepelt Szentkeresztbányán. Mi, a csoport tagjai a munkásokkal zsufolásig telt kulturothont munkásszínpadán nagyon jól éreztük magunkat és a padokon türelmellen kíváncsisággal műsorunkra vágyva-

Fazakas Józsefné

ISMERJÜK MEG A SZOCIÁLIZMUS HAZÁJÁT

A szovjet-nő a szociálista társadalom nagy ereje

Írta: A. ILIJINA

A háboru utáni sztálini öt éves terv negyedik évében a szovjet-nép a munkában elért hatalmas sikerek jegyében ünnepli március nyolcadikát. A Szovjetunió összes dolgozói mellett a szovjet-nők joggal büszkélkedhetnek a szociálista állam által a háborut követő években elért sikerekkel. Ezekből a győzelmekből a szovjet-nő is kivette részét és hozzájárult a kommunizmus nagyszerű építményének megvalósításához.

Nem egyszer hangsúlyozta Vladimir Iljics Lenin, hogy a szociálista társadalmat nem lehet a nők hatalmas és sokoldalú támogatása nélkül felépíteni. A Lenin által kiadott uton haladva I. V. Sztálin állandóan gondoskodik arról, hogy a nők minél nagyobb tömegekben és minél intenzívebben vehessék ki részüket a kommunista társadalom építésének munkájából.

Sok évvel ezelőtt, amikor a szovjet-nép csak az első lépéseket tette az ország iparosításának és a mezőgazdaság kollektivizálásának útján, I. V. Sztálin hangsúlyozta a dolgozó nő rendkívül fontos szerepét a társadalmi és politikai életben. I. V. Sztálin akkor a Párt feladatává tette, hogy a dolgozó nők politikai színvonalát emelje és vonja be őket a szociálisták építésének munkájába.

A Bolsevik Pártnak, Lenin és Sztálin Pártjának hívására a szovjet-nők nagy lelkesedéssel válaszoltak és azóta a férfiak oldalán harcolnak hazájuk megerősítéséért és fejlődéséért.

Az első öt éves tervek történetének dicsőséges lapjain számos nő neve szerepel.

Az emberiség soha nem felejt el a szovjet-nőnek a Nagy Honvédő Háboru idején tanúsított hősiességét. A legnehezebb munkafeladatokat vállalva, a legsúlyosabb nélkülözések közepette, az üzemek, a bányák és a petróleumtelepek munkásnői biztosították az ellenség aratott győzelmét. A kolhozok asszonyai felbecsülhetetlen támogatást nyújtottak a szovjet-hadseregnek. A háboru éveiben a mezei munka összes terheit a nők viselték. Ugyanakkor a nők tömegei bebizonyították lángoló hazaszeretetüket és a szovjet-hadseregben, valamint a partizánalakulatokban harcolva a legdicsőségesebb hőstetteket hajtották végre.

A szovjet-nő ma megalkuvás nélkül harcol a háboru utáni sztálini öt éves terv időelőtti teljesítéséért. Ma a Szovjetunió szociális, nemzetgazdasági, vagy kulturális életének egyetlen olyan ága sincs, amelyben a nők a kommunizmus cselekvő építőiként ne tevékenykednének.

Az üzemek és gyárak számos munkás-, mérnök- és technikusnője fontos helyet foglal el a termelés ujitóinak soraiban. Ezek a gyorsabb munkamódszerek bevezetésével, a termelés minőségének megjavításával és az állami pénzalapokkal való takarékoskodással hozzájárulnak az ipar fejlődéséhez. A kluhovói pamutszáltes kombinát munkásnője, Ludmilla Nevitájeva kezdeményezésére több ezer textil-munkásnőnek sikerült meggyorsítani a munka ütemét. A

moszkvai villanykörtégyárban dolgozó Valentina Ariszánova munkavezetőnő volt az első, aki órára beállított munkagrafikon alapján kezdett dolgozni.

A kolhozok élmunkásnőinek és a dús terméseredmények mester-nőinek száma évről-évre emelkedik. A falusi nők soraiban a szociálista munka hősnőinek száma évről-évre nagyobb. 1948-ban csak Krasznodár vidékén 9 kolhozparasztnőt tüntettek ki ezzel a címmel, mert rendkívül gazdag gabona- és napraforgómagtermést értek el. A kitüntetettek között van L. N. Kurkina, aki 25 hektár kiterjedésű területen hektáronként 36 67 mázsa gabonatermést ért el. Telera, M. Lastova, A. Parmuzina, A. Kolienko és Ukrajna számos más kolhozparasztnője évről-évre 5-700 mázsa cukorrépát takarítanak be hektáronként. A Bolsevik Párt hivatásának eleget téve a kolhozparasztnők a mezőgazdaság többi dolgozóival vállalva megkezdtek a szárazság leküzdésére irányuló sztálini terv megvalósítását.

A szovjet-értelmiségiek számos kiváló nővel büszkélkedhetnek. Ezek között a Szovjetunió legmagasabb érdemrendjeivel kitüntetett tanítónők egész sorát találjuk, akik kifogástalan munkásságukkal tették nevüket híressé. Több, mint 200 nőt Sztálin-díjjal tüntettek ki. A munkában kitűnt nőket a szovjetek hazájában az egész nép szeretete övezi. 277 nő tagja a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának, a nők százait választották meg az unionális és autonóm köztársaságok legfelsőbb tanácsainak képviselőivé és a nők százezreit vá-

lasztották meg bírónak és bírósági ülnöknek.

A Kommunista Párt és a szovjet-kormány szünet nélkül gondoskodik az anyákról és segítséget nyújt gyermekeik eltartásához és neveléséhez. A sokgyermekes családanyákat érdemrendekkel tüntetik ki és pénzbeli segítséget kapnak az államtól.

Egészen más a helyzete a dolgozó nőnek a tőkés államokban. Ha csökken a termelés, a nők az elsők, akiket a tőkés kidobnak gyáraikból. A nők az elsők, akik a munkanélküliek hadseregét benépesítik. A munka hiánya, a lakáshiány, az éhes gyermekek

mindennapi kenyerének gondja felmorzsolják a proletár nők erejét. A tőkés rendszerben élő parasztnő állandó rettegésben él, mert háztartása bármelyik percben lönkre mehet.

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja emeli a szovjet-nők kommunista öntudatát, a szovjet-hazafiasság és a nagy szociálista hazájuk iránti nemzeti büszkeség szellemében neveli őket.

A szovjet-nők a Demokrata Nők Világszövetségének elgárdáját alkotják, amely a tartós békeért, szabadságért, demokráciáért, a háborus uszítók ellen harcol.

A Szovjetunióban ismét leszállították a tömegfogyasztási cikkek árát

A Szovjetunió minisztertanácsa és a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja Központi Bizottságának határozata értelmében 1949 március elsejétől kezdve újabb árleszállítást hajtanak végre a tömegfogyasztási cikkekénél.

1947 végén a tömegfogyasztási cikkek árát leszállították és bevezették azokat a csökkentett egységes állami árakat, amelyek a pénzreform végrehajtásával és az élelmiszerjegyek megszüntetésével egyidejűleg léptek érvénybe. Ez volt a tömegfogyasztási cikkek árcsökkentésének első állomása. Az első árcsökkentés következtében egy év leforgása alatt a tömegfogyasztási cikkek mintegy 57 milliárd rubellel lettek olcsóbbak.

A lakosság számára az árcsökkentés nyereséget jelentett. A lakosság

mintegy 86 milliárd rubelt nyert ebben az évben az állami kicsinybani kereskedelem minden ágában bevezetett árcsökkentés következtében.

Ez azt jelenti, hogy az első árcsökkentés alapján a rubel vásárlóereje jelentékenyen emelkedett, a rubel árfolyama a külföldi valutákhoz viszonyítva megjavult, a munkások és értelmiségiek fizetése megnövekedett.

A Szovjetunió nemzetgazdaságának helyreállítása következtében a tömegfogyasztási cikkek termelése fokozódott és az előállítás költségei csökkentek. Ennek folytán 1948 második felében lehetővé vált a tömegfogyasztási cikkek árának újabb csökkentése.

Ez az utóbbi árcsökkentés az állami kicsinybani áruforgalomban további olcsóbbodást idéz elő, amelynek értéke egy év alatt legalább 48 milliárd rubelre emelkedik.

A lakosság a második árleszállításnál egy év alatt mintegy 71 milliárd rubelt nyer a kicsinybani kereskedelem minden ágában beálló árcsökkentés következtében.

Az újabb árcsökkentés következtében a rubel vásárló ereje ismét jelentékenyen emelkedik és növekedni fog a munkások és értelmiségiek béreinek vásárló ereje.

A szovjet-nép nagy örömmel fogadta az árcsökkentéseket. A gyárakban, üzemekben a munkások gyűléseket tartottak és hálájukat fejezték ki a kormány és a Párt iránt, a szovjet népek tanítója és vezetője, J. V. Sztálin iránt az árleszállítás alkalmából.

A nép békét akar

RÓZSA ALICE VERSE

Nekik nem volt elég a vér,
mert mások vére folyt,
nekik nem volt elég a jaj,
mert mások jajja volt.
Nekik nem volt elég a gyász,
mást borított el az,
nekik nem volt kár senkiért,
olcsón árult a gaz.

Nekik nem fájt a fájdalom,
a tűz mást égetett,
mást roncsolt bomba és golyó:
dolgozó népeket.
Égtek a buza-asztagok?
nekik volt mindenük,
ők egy Istent szolgáltak és
a pénz az Istenük.

Mi azt mondjuk, hogy „soha már”
s adjuk tovább a szót,
lesujtja most a népharag
az átkos uszítót.
„Vér kell? Háboru? Jó urak,
adjátok véretek.”
„Pusztulás kell? Pusztuljatok,
kivánja népetek”.

Fehérek, sárga ábraszin
és fekete karok
millióin a hónapok
szebb fénye felragyog.
Győzni fognak, mert győzni kell,
sok kitárt női kar
egybefonódva hirdeti:
„A nép békét akar!”

Millió ajkon eskü kél,
esküsznek az anyák,
„Nép nép ellen nem adja már
szívének magzatát”.
Az eskü kél és tengerek
útjában meg nem áll,
zárt határsorompók felett
szárnyalva egyre száll.

Szellőként kél, de sodra nő,
tájfúnok ereje
feszül benne, félelmetes,
számolni kell vele.
Mert benne ég az özvegyek
fájdalmas sikolya,
gyászoló anyák könnye, mely
el nem apad soha.

Ők is, ti is, én is, te is,
itt ma és mindenütt,
hirdetjük, hogy kiütjük a
kezükből fegyverük.
Asszonykarok nyulnak ma át
(észak, dél és kelet
látja, fonódnak, mint a láncc)
világrészek felett.

Az Ifjúsági Könyvkiadó (Editura Tineretului)

kiadásában megjelent
magyar nyelven:

M. I. Kalinin: A Komszomol
diadalmas utja 50 lej.
N. Grigorjev: A Párt és a Kom-
szomol 15 lej.
* * * Dalosfüzet (ma-
gyar népdalok) 25 lej.

Csak ritkított sorokban gé-
pelt, vagy helyes és könnyen
olvasható kézírással írt köz-
leményeket fogadhatunk el köz-
lésre.

A MNSz esti-tanfolyama Bögözben

A sötétség beálltával egyszerre érkezünk a Magyar Népi Szövetség Bögözi esti tanfolyamának megnyitására. Az iskolaépület egyik szűkös tantermében halványan pislogó lámpa mellett égő szemű, értelmes ifjakat találunk. Fiúk és lányok irással a kezükben vitatkoznak. A vita ahörül folyik, hogy ki tudja jobban előadni a szerepét.

Kérdésünkre az egyik vitázó földműves ifjú bátran adja meg a választ:

— Az „Ocsó Teréz” darabját tanuljuk, mondja, de kissé mentegézőve fűzi hozzá, csak most kezdődik meg a tanulás, még nem igen jól megy.

A távozásuk után is még sokáig hangzó zsibongásukból kivesszük, hogy a bögözi ifjuság jól akar szerepelni, méltó akar lenni a Román Népköztársaság Ifju Munkás Szövetsége névre.

Az esti tanfolyamra beiratkozott, munkából érkező dolgozók, földművesek, napszámosok, asszonyok és férfiak szorosan egymás mellé ülnek, hogy mind a 42 hallgatónak ülőhely jusson.

A csoportonként érkező költségtérítésről, vetési előkészületekről és a Szovjet-barátok körének munkálatairól beszélnek. Megtudjuk, hogy a tanfolyam iránt érdeklődők kivétel nélkül tevékeny közösségi munkát is végeznek a mindennapi kenyérgyártáshoz.

Az egyik csoport a vetési bizottság értekezletéről jött. Habár keményen fújja a szél a sűrűn hulló havat és még csontkeményre van fagyva a föld, a vetési csata idejében való elvégzése érdekében megindult a munka. Egy másik csoport az Arlus-munka hiányosságait vitatja s megállapítja, hogy januárban több tagot szerveztek be és több Arlus-munkát végeztek, mint februárban.

— Ha komolyan vesszük a munkát, az Arlus-versenyt még megnyerhetjük, mondja egyik földműves.

E biztató mondat elhangzása után a hallgatók leteszik kezükből a Szakszervezeti Életet és a Falvak Népeit, újság helyett füzetet helyeznek a fölöttük, rozoga iskolapadokra.

Feszült figyelemmel hallgatják a Magyar Népi Szövetség megyei titkárnak a Munkás-Paraszt-szövetségről szóló előadását. Különösen érdekli a hallgatókat a Dózsa György és Budai Nagy Antal-féle felkelések ismertetése, csak a végén szorulnak ököbe a kezek, mélyülnek el a homlokokon a ráncok, bosszuvágytól bevülnek a felkelés leverése és az azt követő üldözések hallatára.

Az elkomorodott arcok lassan felvidulnak, ahogy az 1848-as, 1905-ös és az 1907-es események ismertetése után történelmünk legnagyobb eseményét, az 1917-es októberi nagy győzelmes forradalom részleteit hallják, amikor megtanulják, hogy a két nagy dolgozó tábor csak egymással szoros szövetségben valósíthatta meg a világ legelső szociálista államát.

Előadás után a keskeny gyermekpadokból megfontolt, természetes válaszokat hallunk. Már világos mindenki előtt, hogy ma is csak közös harcban bírjuk teljesen legyőzni közös ellenségünket. Világos az is, hogy e harc vezetésére a dolgozók éharcos pártja, a Román Munkáspárt hivatott.

Az előadás valósággal szövetségbe kovácsolta a jelenlevő földműveseket, munkásokat és haladó értelmiségieket egymással és a földműves előadóval. Újabb és újabb

kérdések vetődnek fel, tisztázódik a „kulák” szó fogalma és az is, hogy kikre vonatkozatható. A közép-földművesek is örömmel veszik tudomásul, hogy nekik a legöntudatosabb munkás réteg mellett van a helyük és azt is, hogy a dolgozó földműves harcában nemcsak harcos társra, de küzdelmekben gazdag vezetőre is talál.

Fekete Dániel 56 éves, csontos arcával, mélyen barázdás homlokával Dózsa jobbágyaira emlékeztető földművestől kérdezzük: hány hold földje van?

— Nekem, testvérek, csak annyi föld jutott, hogy 6 gyermekemnek kenyerét csak úgy tudom biztosítani, ha másoknak is dolgozom. Napi munkám mellett, szervezeti vonalon a MNSz helyi szervezetének pénztárnoki teendőit végzem.

Kiss Györgyné földműves asszony, a Demokrata Nők Szövetségének helyi elnöknője 20 év eltelté után ült vissza újból tanulni abba az iskolapadba, ahol napközben 2 fia tanul.

Papp Istvánné nagyszerű feleletei után elmondja azt is, hogy kislánya megparancsolta távozásakor, hogy az ő padjába üljön, mert akkor tudni fogja a „leckét”.

Bögözben sokan tudják már a leckét. Ismerik az állami gazdasági tervet, megértették annak jelentőségét is. Az esti tanfolyamon megismerik az ellenség megsemmisítésének elméleti és gyakorlati tudományát, a dolgozók minden rétege szorgalmasan tanul, dolgozik, harcba készen áll. Népköztársaságunk megerősítéséért, a béke biztosításáért.

Imets János.

A kommunista pártok a népek érdekeinek védelmezői

A világ népeit az újabb, borzalmas világháború hírverése rettentí. Sokan néznek szorongva a jövő elé, ezért nem lesz érdekellen, ha ezzel a kérdéssel foglalkozunk azoknak a nyilatkozatoknak a tükrében, amelyek a különböző országok kommunista pártjainak vezető egyéniségei tették és ezzel népeik dolgozóinak és haladó értelmiségeinek véleményét fejezték ki.

Meg kell mindenek előtt állapítanunk, hogy a tökéletes társadalmi rendszérrel együtt járnak a háborúk. Magának a tökéletes társadalmi rendszernek a lényegéből folyik, hogy állandóan véres háborúk kell, hogy megrázkódtassák. A tökéseknek harcot kell folytatniuk a piacokért, a nyersanyagért, a gyarmatokért, az olcsó munkaerőért. Ez szükségszerűleg hozza magával az imperiálista háborúkat. A közelmultban két hatalmas világháború zúgott keresztül Európán, mindkettőt imperiálista érdekek robbantották ki. Napjainkban a nyugati imperiálista nagytökések a harmadik borzalmas világháborút igyekeznek előkészíteni, ezt a célt szolgálja háborús hírverésük, fegyverkezésük, katonai támaszpontok létesítése, a Marshall-terv, az Észak-atlanti Szövetség stb.

Ezzel szemben világosan kell látnunk, hogy a Szovjetunió, a szocializmus hazája, a világ egyetlen országa, ahol a tökések és földesurak hatalmát leörték és megszüntették a kizsákmányolást. Éppen ezért nincsenek a Szovjetunióknak imperiálista törekvései. Társadalmi berendezkedésének következménye, hogy háború-ellenes és a békét akarja. Hogy milyen kérlehetetlen harcot folytat a Szovjetunió a hábo-

rus uszítás ellen, azt hallhattuk az ENSz-ben és a Biztonsági Tanácsban a szovjet-politikusok ajkáról elhangzott beszédekből. Legutóbb Malik szovjet-megbizott az atomellenőrző bizottságban ismételte meg a lefegyverzésre és az atomenergia ellenőrzésére irányuló szovjet-indítványt, leleplezve az angol-amerikai blokk háborús mesterkedéseit. Az imperiálista hatalmak törekvése mégis arra irányul, hogy a Szovjetuniót támadó államnak tüntessék fel és ezért nem riadnak vissza a legújabb rágalmaktól, Kravcsenko perekétől stb.

Ilyen körülmények között jutnak különös jelentőséghez a francia, olasz, angol, svéd, ausztráliai, japán, német stb. kommunista pártok főtitkárainak nyilatkozatai, amelyek majdnem egy időben hangzottak el és amelyek azt mutatják, hogy a nyugati imperiálista hatalmak és más tökések államok dolgozói ismerik a Szovjetunió szerepét a béke megőrzésében és nyíltan állást foglalnak hazájuk imperiálista körei ellen, a Szovjetunió mellett és ezzel a tökések és imperiálista államok kommunista pártjai is beállnak a béke őrei közé.

Maurice Thorez, a Francia Kommunista Párt főtitkára a párt plenáris ülésén, majd a nemzetgyűlésben is kifejtette pártja álláspontját a Szovjetunió elleni háborúval kapcsolatban. Kijelentette, hogy a Szovjetunió alkatánál fogva nem folytathat támadó és háborús politikát, ha azonban a legnagyobb erőfeszítéssel sem sikerülne a haladó elemeknek Franciaországot a béke és demokrácia táborába állítani és így akarata ellen vinnék a Szovjetunió elleni háborúba imperiálista törekvésű ve-

zetői, Franciaország dolgozói és népe nem tanúsíthatna más magatartást a szovjet-hadsereg iránt, mint Lengyelország, Románia és Jugoszlávia népei. Élesen elítélte a francia nép nevében a szovjet-ellenes tevékenységet.

Palmiro Togliatti, az Olasz Kommunista Párt főtitkára a hozzá intézett kérdésekre a sajtó képviselőinek kijelentette, hogy képtelenségnek tartja a Szovjetunió és Olaszország közötti háború kitörését, mert a Szovjetunió nem támadhat meg egy államot sem, ha azonban az amerikai milliárdosok érdekében Olaszországot háborúba sodornák a Szovjetunió ellen, nyilvánvaló, milyen magatartást kell tanúsítani azoknak, akik támogatják a társadalmi haladást és a szocializmust és szembeszállnak a reakcióval. Ha a szovjet-hadsereg támadóit Olaszország területén is üldöznék, az olasz népnek kötelessége volna a leghatásosabb támogatásban részesíteni a szovjet-hadsereget és megadni a támadónak a megérdemelt leckét.

Harry Pollitt, az Angol Kommunista Párt főtitkára a párt végrehajtó bizottságának kibővített plenáris ülésén elmondott nagy beszédeként szintén rámutatott arra, hogy „össze kell fogni a békéért folyó harcban és nem szabad megfeledkezni arról, hogy a rohadásnak indult imperiálista táboron belül az ellentétek egyre élesebbé válnak.”

„A Szovjetunió következetes és a békéért folytatott, tántoríthatatlan harca alapvető tényező, amely komoly akadályt jelent az imperiálisták terveinek megvalósításában.” „Nyilvánvaló, — mondotta Pollitt — hogy a háborús előkészületek éle a Szovjetunió ellen irányul, amelynek nem érdeke a háború és amely Anglia munkásmozgalmának természetes szövetségese. Egy Anglia és a Szovjetunió közötti megegyezés megakadályozná az új háború kitörését.”

Hasonló értelmű nyilatkozatok hangzottak el a svéd, az ausztráliai, a japán, a német stb. kommunista pártok főtitkárainak ajkairól is.

A kommunista pártok vezetőinek ezek a nagyjelentőségű nyilatkozatai nyilvánvalóan megmutatják, hogy a nyugati imperiálista hatalmak és a tökések államok dolgozói nem akarnak háborút. A dolgozók élesapata, a kommunista párt mindenütt felveszi a küzdelmet a háborús uszítókkal ellen, leleplezi a háborús törekvéseket. Világosan megérteti minden dolgozóval, hogy a Szovjetunió a béke őre, hogy nem érdeke a háború és nem is fog háborúba kezdeni, bármit is híreszteljen az imperiálista „göbbelsi” sajtó.

Ezekből a nyilatkozatokból megismerhetjük a nép igazi érdekeinek a védelmezőit: a kommunista pártokat. Ezek a kommunista pártok a béke táborának messze nyugaton és a világ minden pontján, minden tökések államban elhelyezett előőrsei, akik képesek visszaverni a háborús uszítókat és az egész népet felvilágosítani. Nem rettent meg őket sem Jules Moch francia belügyminiszter terrorakciója, amit a kommunista és demokratikus lapok és szerkesztők ellen indított, sem Scelba olasz belügyminiszter rendőrkopói, akik kérlehetlenül lönek az érdekeikért harcoló munkások közé.

A béke táborának, melynek élén a hatalmas Szovjetunió áll, biztatást és erőt jelent a nyugati imperiálista és tökések országok kommunista pártjainak állásfoglalása. Nem állunk egyedül a békéért folytatott harcban. A világ minden dolgozója és haladó gondolkodású embere a béke-tábor erőt fokozza.

A MNSz minta-színjatszó csoportjainak verseny-előadásai

A Magyar Népi Szövetség központi közművelődési osztálya által 9 városban megszervezett minta-színjatszó csoportok közötti verseny március folyamán is tovább folyik. A februárban ezajlott megyesi, temesvári és dési bemutatók után, március 5-én a szatmári, 13-án az aradi, 19-én pedig a zilahi minta-színjatszó csoportok mutatkoznak be a verseny keretében. A Magyar Népi Szövetség központi közművelődési ügyosztálya minden bemutatóra bírálóbizottságot küld ki, melynek tagjai Kiss József író, Szabó Lajos művészeti intézeti tanár és Baranyi László, a MNSz népi-színjatszó felelőse.

Mi történik a nagyvilágban?

Kül- és belpolitikai tájékoztató

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának határozata a nemzetközi nőnapra

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának Központi Bizottsága a nemzetközi nőnappal kapcsolatban elhatározta, hogy a Szovjetunió dolgozói a nők nemzetközi napját ez évben új munkalendülettel és a politikai tevékenység fokozásával köszöntik. A határozatban megállapítják, hogy a szociálista rendszer hozta meg a nőknek az egyenjogúsítást és a Szovjetunióban egyre több nő vonnak be az építőmunkába. Az anyaság és a gyermeknevelés különösen nagy megbecsülésben és tiszteletben részesül a Szovjetunióban. A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának Központi Bizottsága a pártszervezetek és a szakszervezetek feladatait tüntette ki, kövessenek el mindent, hogy a kommunista társadalmat építő új nemzedék nevelésében és kiképzésében támogassák a nőket. Ezért még fokozottabb gondot kell fordítani a dolgozó nők munkaes életszinvonalának megjavítására.

Kémkedett 15 bolgár evangélikus pap

A szófiai törvénytörés most tárgyalja az árulással, kémkedéssel és valutaüzérkedéssel vádolt 15 evangélikus pap bűnperét. A vádlottak beismerték a tárgyalások során, hogy az amerikai kémizdatok megbízásából katonai természetű értesüléseket továbbítottak, amiért nagyobb összegű pénzeket kaptak. A vádlottak között van Naumov Nikola, az egyesült evangélikus egyházak legfelsőbb tanácsának elnöke is. A tárgyalás még folyik.

A. I. Visinszki lett a Szovjetunió külügyminisztere

A Szovjetunió legfelsőbb tanácsának elnöksége felmentette Molotov helyettes miniszterelnököt a külügyminiszteri teendőktől és A. I. Visinszkit nevezte ki a Szovjetunió külügyminiszterévé. Mensikovot külkereskedelmi miniszterré nevezték ki. Andrej Gromiko a Szovjetunió első helyettes külügyminisztere lett.

Fegyverszüneti egyezmény Izrael-Állam és Egyiptom között

A Biztonsági Tanács most tárgyalta Izrael-Államnak az ENSZ-be való felvételi kérését. A Biztonsági Tanács tagjai támogatták a felvételi kérést, mert Egyiptom és Izrael között fegyverszüneti egyezmény jött létre, amelynek alapján Egyiptom már meg is kezdte Izrael állam területéről csapatainak kivonását. Malik szovjet kiküldött rámutatott arra, hogy elégtétellel veszi tudomásul a fegyverszünet megkötését, mert a szovjet-küldöttség mindig a harcoló felek közötti közvetlen tárgyalást sürgette a hadakozó felek közötti viszály megszüntetésére.

A kommunista pártok nagyjelentőségű nyilatkozatai

Maurice Thoreznek, a francia kommunista párt főtitkárának nyilatkozata után az olasz, a német, a japán, az ausztrál, a dán, az angol, az osztrák, a finn és az amerikai kommunista pártok vezetői is hitet tettek a béke és a Szovjetunióval való barátság mellett. A kommunista pártok vezetői megállapították, hogy népeik nem hajlandók, hogy háború esetén harcoljanak a Szovjetunió ellen.

A nők nemzetközi napjának megünneplése Székelyudvarhelyen

Március 8-án a nők nemzetközi napjának megünneplésére a RDNSZ udvarhelymegyei szervezete nagyszabású ünnepélyt rendezett a mozi-termet zsufolásig megtöltő közönség előtt. Részt vett az ünnepélyen a RDNSZ Központi Bizottságának kiküldötte, Szilágyi Erzsébet elvtársnő.

A gyűlés kezdetén a RDNSZ román énekkara a Román Népközlársaság himnuszát énekelte el, majd Szabó Rudolfné, a RDNSZ megyei bizottságának tagja megnyitotta a gyűlést és néhány szóban vázolta a nők nemzetközi összefogásának fontosságát. Pásztor Tibor elvtárs a RMP üdvözlését tolmácsolta, Kustár Lajos elvtárs az IMSZ részéről mondott köszöntő szavakat.

Román nyelven Rada Sabău, a RDNSZ megyei bizottságának tagja, magyar nyelven Szikszai Katalin, a RDNSZ udvarhelymegyei szervezetének titkára ismertette a nők nemzetközi harc napjának, március 8-nak jelentőségét. Hangsúlyozták, hogy ez a nap a nőknek az imperiálista háborús uszítás elleni harci napja, de egyúttal a nőknek az egyéves gazdasági terv végrehajtásában és teljesítésében végzendő munkájának ünnepét is

jelenli. Annak a harcnak és munkának az ünnepe március 8-a, amelyből Udvarhelymegyének minden dolgozó nője ki kell, hogy vegye a részét.

Az előadásokat gazdag műsor követte, amelynek minden száma, úgy a román, mint a magyar szindarab megfelelt március 8-a jelentőségének, amely az egész világon annak a harcnak a jegyében folyt le, amelyet a béke erői az imperiálisták ellen folytatnak. A szindarabok megértették minden hallgatóval azt a hatalmas fejlődést, amit az emberiség életében a nőknek minden elnyomás alóli felszabadítása és az építésben a férfi oldalára való állítása jelent. Ez már nem utópia, nem álom, mert a szociálisták nagy hazája, a Szovjetunió meg is valósította.

A gyűlés résztvevői táviratot intéztek a Demokrata Nők Világszövetségéhez, amelyben elismerésüket fejezték ki az eddig elévített munkájuk iránt és az Egyesült Nemzetek Szervezetének, amelyben tiltakozásukat fejezték ki az angol-amerikai imperiálista háborús uszításai ellen.

Az ünnepi nagy gyűlés az Internacionálé elneklésével ért véget.

Munkában a RATA

A RATA életében az utóbbi időben élénkülés észlelhető. Legutóbb 45 munkás-alkalmazott ült össze a vezetőséggel és a központi kiküldöttekkel, hogy a kollektív szerződést megtárgyalják. A munkások örömmel vették tudomásul a kollektív szerződés feltételeit. A tárgyalások során felmerültek olyan, a munkások érdekeit szolgáló kívánalmak is, amiket a munkások a kollektív szerződésbe felvenni kértek. Ilyen pl. az a kívánalom, hogy a város vezetősége helente két nap bocsássa az alkalmazottak rendelkezésére a városi fürdőt a Rata költségén, hogy legalább hat ágyas pihenőszobát rendezzenek be az átutazó, szolgálatban levő személyzetnek, hogy könyvekkel és folyóiratokkal ellátott klubot létesítsenek, hogy a Rata-állomás közelében levő italkiméréseket helyezték el, vagy zárják be és, hogy központilag gondoskodjanak a mérges gázokkal dolgozó személyzetnek a tejjelátásáról.

De nem csak kívánásokat fej-

tek ki a munkások, hanem kötelezettségeket is vállaltak nagyobb munkateljesítményekre és anyagmegtakarításra. Így a szerelőmunkások az előirányzatnál 25 százalékkal nagyobb munkateljesítményt vállaltak és 30 százalékos anyagmegtakarítást. A gépkocsi vezetők közül Gedő Lajos és Tamás Dénes vállalták, hogy az üzemanyagban 5 százalékos megtakarítást végeznek az előirányzattal szemben és a többi kocsivezető is minél nagyobb megtakarítást ígért, vállalva azt is, hogy az előirányzatnál 5.000 km.-rel nagyobb utat futnak meg a gummikkal.

Hiányosságai voltak a gyűlésnek, hogy a sport kérdésével nem foglalkoztak és nem értesítették idejében a munkásságot a kollektív szerződés megkötéséről, hogy arra felkészülhessenek.

A Rata munkássága és minden alkalmazottja öntudatosan és tettekkészen állott az egyéves gazdasági terv megvalósítása mellé és minden erejükkel azon dolgoznak, hogy azt is teljesítsék.

A János vitéz előadásáról

Szép diszletekkel és kiállításban, jó ének- és zenekarral és városunk legjobb műkedvelőivel hozta színre a MNSZ székelyudvarhelyi városi tagozata a János vitéz című daljátékot. A közönség minden este zsufolásig töltötte és tölti a mozi-termet és a környező községekből is olyan nagy érdeklődés nyilvánult meg az előadás iránt, hogy a tervezettnél többször kell előadni és előreláthatólag a jövő héten-ismét színre hozzák a darabot.

A szereplők tudásuk legjavát adták. Ennek ellenére a darabnak nem volt kiálló közönségikere. Egyetlen esetben zúgott fel olyan tapsvihar, ami újrázást követelt s ez is a tündérek szép táncának szólt.

Ugy látszik, a közönség ösztönösen megérezte, hogy az operett nem fejezi ki a ma emberének érzésvilágát. Petőfi Sándor János vitézét az operett írói megfosztották eredeti üdőségétől és egy álromantikát hirdető polgári mesterkétséggel öntötték le. Bartók-Kodályék kutatásai után ma már tudjuk azt is, hogy a Kacsóh Pongrác előbb népiesnek vélt zenéje is csak álnépiesesség. Ezt a mai, szociálisták építő nemzedékünk nem érzi magáénak, érzi, hogy nem is népi, nem is magasabbrendű, ezért az operett nem is fogta meg különösebben a közönséget.

Jó képességű műkedvelőink sokkal többet tudnának kihozni egy komoly, vagy vidám klasszikus darabból és inkább szólnának ezen keresztül a ma emberéhez. Hisszük, hogy a következő előadásra megtalálják azt a darabot, amire ma a dolgozóknak szükségük van.

FILM

Egy hiány, ami sokat pótol

A hangzatos című (Álmaink asszonya) filmben mindenki ráismert a városunkban régebben forgatott Tanitónó című filmre. A nézőközönség zúgolódott, hogy hiányzik a film befejező része. De vajon hiba ez? A film meséje az életből van véve, egy szegény tanitónót, aki lelkesen akar dolgozni a népért és nem hajlandó a földesurnak, az „uri Magyarország” jegyzőjének, papjának szeretője lenni, üldözik. Közben a fiatal földesúr szerelmes lesz a lányba, az viszonzozza is és hozzá is menne feleségül, amikor szembe találkozik a földesurak rideg számításával, aljas ajánlataival, szivtelenségükkel és megérti, hogy őket egy világ választja egymástól és sem szerelméért, sem a pénzért nem mond le hivatásáról, nem hagyja ott a szegény parasztok nebulóit, inkább a gazdag ural való házasságról mond le. A nehéz, de becsületos utat választja.

Ez így rendben is van, a film kisebb hibáktól eltekintve szép. Amikor ennek a filmnek eredeti meséjét írták, még nem lehetett az igazságot megírni. A régi film azt mutatta, hogy „az urak sem olyan rosszak, csak tudni kell velük bánni”. A kevély nagyasszony megenyhül, a fiatal ur visszahívja a leányt és az agyonkínzott magyar zsellérek együtt örvendeznek a nagyurakkal azért, hogy véletlenül egyszer, millió között egy szegény lány bekerült a nagyuri társaságba.

Vajon a való életben hányszor fordult elő ilyen eset? És a valóságban, ha a fiatal ur szerelmes lett egy szegény lányba, elvette feleségül? Lehet, hogy ilyesmi is előfordult, de legtöbbször nem feleségül vette el... És vajon az a falusi tanitónó, aki ilyen filmet lát, milyen tanulságot szűr le? Kétségtelenül azt, hogy nem a szegények összefogása, a munka, a tanulás, a szorgalom, a harc az, ami előbbre viszi, hanem a szépség. Tehát nem az erény a fontos, hanem a külső testi szépség. Vajon hogyan neveli a jövő nemzedéket a szerelmen keresztül érvényesülni akaró tanitónó?

A „Satrii tanitónó” című szovjet-filmre kell gondolnunk, ahol a főhős nő élete úgy válik boldoggá, hogy az egész nép élete azzá lesz. Mennyivel magasabb erkölcsű film ez, mint az émelegős, boldogító csókkal befejeződő.

Kétségtelen, hogy a film, különben is erőteljes végének levágásával, jó filmmé lett.